

«Dere må tåle at det står noe på bordet
uten at dere skal ha noe»

Det sa mamma alltid,
når det en sjelden gang kom godteri på bordet.

Når min søster og meg var på besøk hos bestemor og bestefar
sto det alltid en skål med Twist på bordet.
og vi fikk alltid en pose med lørdagsgodt til barne-tv.

Vi feiret alltid jul og nyttår der,
og det var så stas på julaften
for da vi fikk det vi ønsket oss av bestemor og bestefar
På nyttårsaften var det raketter nedi glassflasker
bestefar tente på, så rakettene blei sendt opp på himmelen så det smalt.

Hjemme hadde vi det ikke så bra.
Det er der de vonde minnene er.
Her var det ikke noe godteri.
Og når mamma satt sjokolade på bordet,
fikk vi ikke lov å ta det

I starten var det verbal vold,
når jeg ble eldre, var det sleiva hun slo meg med.
og så det blei mer fysisk vold:

«Du er for lik han faren din, jeg blir kvalm»,
sa hun og slo meg.

Hun slutta med å slå meg
den dagen jeg var gammel nok til å ta igjen.

Det er mange barn i Norge som vokser opp
med rus og vold i hjemmet.

Ifølge Redd Barna har 1 av 5 barn
opplevd fysisk vold fra en voksen i hjemmet minst en gang.
1 av 20 har opplevd alvorlig fysisk vold
som å bli sparket eller banket opp av en voksen i hjemmet.

I gjennomsnitt svarer det til at i hvert et klasserom i Norge har minst et av barna opplevd fysisk vold i hjemmet.

Det er altså mange barn som opplever vold fra omsorgspersoner: fra mor og far, fra steforeldre eller andre i nær familie.

Fysisk vold er når voksne med vilje slår, sparker, lugger eller klyper.
Det gjør menn oftere enn kvinner.
Psykisk vold er når voksne skremmer, truer, ydmyker eller sårer barn.
Det gjør kvinner like ofte som menn.

Volden begynner ofte når barna er bare 4 –5 år gamle slik den gjorde med meg.

1 av 14 har sett en voksen slå søsken hjemme.
Og mange av oss sier ikke ifra til skolen eller til venner.
Vi barn vet ikke bedre.

Volden er ikke alltid synlig utenpå,
så ingen andre ser det på deg.
Det var kanskje ikke så tydelig på meg heller,
men volden preget meg.
Jeg var ikke noe flink på skolen,
gjorde aldri lekser og hadde ingen «venner».
Jeg var en ramp.

Så når du ser et barn som har det vanskelig på skolen,
som er tilbakeholden og ikke sier noe,
eller som reagerer med sinne eller svarer frekt,
da bør du tenke at det kan være en som meg.

Da jeg vokste opp, var det ikke mye snakk om voksne som slår barn eller er slemme mot barn.
Verken min søster eller jeg husker at det dette ble snakket om på skolen,
hos naboene eller de rundt oss.

Vi hadde ikke trygge rammer,
ingen vi sa ifra til om hvordan vi hadde det,
og ingen hjelpere som Redd barna.

Min søster og meg var likevel heldige.
Vi fikk vokse opp sammen som søsken
og støttet hverandre gjennom den tunge tiden hos mamma.
Ikke alle er så heldige at dem har andre søsken
som kan støtte, trøste eller hjelpe hverandre når det trengs,
noen er aleine og vet ikke hva dem skal gjøre.

Alle barn har rett til å være trygge og beskyttet mot vold.
Det er ikke lov for voksne å slå, sparke, lugge, true eller skremme barn
Ingen barn skal få oppleve det som jeg opplevde hjemme.

Det er viktig at barn har trygge rammer rundt seg,
derfor vil jeg vil at du som er lærer
skal ta tak i barnet som er urolig og svarer frekt.
Hjelp rampen.

Jeg vil at du som er nabo eller et familiemedlem
tar kontakt med barnevernet eller Redd barna,
eller gjør noe annet som kan gi barn som meg
en trygg barndom.

Kjære dere
på vegne av Kim Jakob på 10 år
så takker jeg dere for at dere hørte på denne talen.

Kim Jakob Magnussen, Hjalmar Johansen VGS